

nyngste Klasse ikke efter Forslaget er det samme lige overfor næstældste Klasse som tidligere. Tidligere skulde jo selv de, der gif Premierlieutenantveien, gaa gennem Rekrutuddannelseskolen, Korporalskolen og Sekondlieutenantkolen, kort sagt, de maatte følges med de Andre gennem hele den praktiske Uddannelse, og først med Hensyn til den theoretiske Uddannelse kom der en Forskjel tilstede, idet de, som ikke havde den forud, maatte søge den i 2den Officersklasse. Men nu, efter det nye Forslag, kan man fra Rekrut springe op baade over Korporals- og Sekondlieutenantkolen, og pludselig fra Rekrutskolen gaa ind i Premierlieutenantklassen. Følgelig ville Premierlieutenanterne gjenne-gaaende blive meget yngre end nu. Men naar nu de Andre, som ikke have den theoretiske Uddannelse forud, først efter at have været Rekruter skulle indhente den gennem Statens Officerskole, ville de let derved blive 4—5 Aar ældre end de førstnævnte og altsaa vanskeligere kunne komme med. Denne Stats-hjælp vilde det derfor være rigtigere at give paa et tidligere Stadium. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, men kun sige, at denne Klasse er en Indrømmelse til den ærede Minister, som ikke engang selv har turdet vente at faae den bevilget. Med Hensyn til Liden for ældste Klasse ere de ærede Medlemmer ogsaa gaaede bort fra tidligere Forslag, idet de have sat $2\frac{1}{2}$ Aar. De øvrige Forslag ere af mindre Betydning; § 67, svarende til Landsstingets § 75, kan maatte være lige saa heldig. Officerstallet er selvfølgelig meget forøget paa Grund af Afdelingernes Udvidelse fra den nuværende Ordning og meger lidt forandret fra Landsstingets Forslag. Hefteholdet har jeg tidligere omtalt, det er jo en meget væsentlig Forøgelse fra det nuværende, godt 600 Hefte. Hvad angaar Kjøbenhavns Væbning, bliver man der ved sine Indstillinger til tidligere Behandlinger, idet man ikke gaar ind paa Landsstingets Udvidelse. Det er en Besparelse af en overordentlig tvivlsom Art, saa jeg veed ikke, om det er rigtigt eller ikke. Det ærede Medlem for Stege har bedt mig at oplæse Fortsættelsen af, hvad jeg nævnte før. Det vil findes sammenstillet i en Indskudsætning, hvorefter Tallet af dem, der ville blive til Tjeneste i Fredstid, er 382 Sekondlieutenanter og 1070 Korporaler. Det vil altsaa være det, der i Alt er til Uddannelse i Fredstid (Berntsen: Ja, læs det op!) 382 Sekondlieutenanter, hvoraf 22 kunne være til Tjeneste i Fredstid (Berntsen: Det forandrer Sagen). Ja, det forandrer Sagen noget, det er sandt; men det er meget væsentligt alligevel. Med Hensyn til Tjenestedagenes Antal, som nærmere er beregnet, hørte jeg de ærede Medlemmer udtale, at der var ca. 40,000 Tjenestedage besparede ved deres Forslag i Forhold til Folkethingets. Det undrer mig, at de ærede Medlemmer blive ved 40,000, jeg har ikke saa lidt mere, jeg har nærmest

150,000, der altsaa angiver Besparselsen imod Folkethingets Forslag; men hvorledes er nu denne Besparelse fra de Herrers Side fremkommen? Den er fremkommen derved, at de paa deres Garnisonsstyrke, paa disse Tjenestefolk om Vinteren spare 232,000 Tjenestedage; deres Besparelse af Militærarbeidere udgjør omtrent 127,000 Tjenestedage, Besparselsen ved Overgangen til de særlige Vaaben er omtrent 43,000 Dage og Besparselsen ved Forstærkningens Indkaldelse ca. 27,000 Dage; men saa maa de afgive af disse Tjenestedage til Uddannelsen ved de andre Vaaben og til Gjenindkaldelser saa Meget, at der bliver ca. 150,000 Tjenestedage tilbage. Entelte Smaating gjælde ikke videre. Nu have de altsaa de 150,000 besparede Tjenestedage, og det er jo et stort Spørgsmaal, det kan man gaa paa; men det er naaet ved at give Militærarbejderne fri og unklade Dvellerne for Forstærkningen, hvilket udgjør 154,000 Tjenestedage. Man er naaet til sin Besparelse derved, at man paa to Steder har brudt de fra Folkethingets Side i 8 Aar opret-holdte Principer. Ja, ville de indføre Stillingsvæsenet, Lodstrækningen og Htttevilkaarene fra gamle Dage, kunne de spare Millioner af Tjenestedage og faare mange Penge. Saaledes ser altsaa deres Besparselser ud. Gaa de to Poster fra, er der nogen Forøgelse af Tjenestedagene, og saa har man regnet Værdien af een Tjenestedag pr. 23-aarig Mand i Slutningen af December, i Wintermaanederne, lig Værdien af en besparet Gjenindkaldelsesdag om Sommeren for en Mand, der er 5—6 Aar ældre; men medens man altsaa kun har faaet en Besparelse ved Brud paa de to nævnte Principer, maa de Herrer vel erindre, at de have leveret 600 Sange 365 Tjenestedage for lønne og pensionsberettigede Embedsmænd; det giver 339,000 Tjenestedage, som de have lagt til (Berntsen: Og Hestene!) Ja, og Hestene, de øvrige militære Funktionærer med! Altsaa, de Herrers Beregning er ikke rigtig. Det er ikke 40,000 Dage, men 150,000, de bespare derved, at de lade Militærarbejderne blive fri og tage Kombattanter i Stedet, altsaa svække Hærens Rækker og tilintetgjøre Deltagelsen i Vaabenøvelser for 4,000 vaabenføre Mænd i Sinen. Det vil sige: Deres eget Forslag er 3 Sange 800, altsaa henimod 3,000, men havde de taget Traintjenesten med, hvad der vilde have været fuldstændig rigtigt, var det blevet godt og vel 4,000 Mand. Det er den Maade, hvorpaa der vendes om paa det. Hvad nu angaar de Tjenestedage, der ville blive ydede efter de Herrers Forslag, har jeg udregnet dem saaledes, at jeg har reduceret Liden for Winterstyrken efter den hele Styrke, idet jeg har regnet 450 Mand pr. Bataillon Fodfolk. Da vil Fodfolkets Tjenestetid i Gjennemsnittet blive $9\frac{7}{9}$ Maaned, længste Tid 11 Maaned, korteste 8. For Livgarden i Gjennemsnit $14\frac{1}{4}$ Maaned, længste Tid 17 Maaned, korteste Tid 7 Maane-